

ZPRAVODAJ

Obce Černousy

Březen / 2016

<http://cernousy.cz>

Občasník obce Černousy. *Své připomínky a náměty na články adresujte na obecní úřad Černousy, nebo na: pecoufal@seznam.cz, Petr Coufal, tel.: 725 716 576.*

Vážení čtenáři, na žádost krajského úřadu Libereckého kraje bude v našem Zpravodaji pravidelně vycházet příloha „KRAJ“ v barevném provedení. Náklady na tisk a distribuci hradí v plné výši krajský úřad Libereckého kraje.

Slovo starosty

Dobrý den,

Máme za sebou dva měsíce nového roku a je na čase Vás seznámit s tím, co nás letos čeká. V loňském roce jsme začali s opravou hřbitovní zdi ve Vsi a letos se pokusíme zrealizovat druhou etapu. Žádosti o podporu formou dotací jsou již podané na Krajský úřad Libereckého kraje a Ministerstvo kultury ČR. Dalším projektem je oprava hasičského auta, u tohoto záměru se pokusíme také získat dotaci z grantu Libereckého kraje. Poslední větší akcí bude obnova veřejného osvětlení (výměna starých svítidel) ve všech částech obce. V současné době nám zpracovává nabídku pan Krýcha. Na tuto investici budeme žádat Krajský úřad Libereckého kraje o dotaci do vyhlášeného programu obnovy venkova. Mezi složitější projekty patří česko - polská spolupráce na projektu Witka - Smědád, prostřednictvím dotačního grantu Interreg V - A, kde probíhají jednání a přípravné práce s polskou stranou.

V únoru proběhlo první zasedání zastupitelstva obce. Mrzí mě, že marníme čas vzájemným osočováním, výčitkami kdo, co a jakým způsobem udělal. Myslím, že bychom se měli společně snažit zlepšit podmínky pro spokojený život v naší obci.

Děkuji za prostor pro článek a přeji hezký den.

Miroslav Richter
starosta

Blahopřání

V březnu slaví své narozeniny 24 našich občanů a občánek a v dubnu jich oslaví své narození 23. Všem přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.

Narozeniny **v březnu** slaví paní a slečny: Hana Fetrová, Dášenska Hrudková, Jaroslava Kudrnovská, Věra Brázdová, Krystyna Gajowniczeková, Dana Javůrková, Božena Davidková, Denisa Ferencová, Eliška Sedláčková, Lucie Rusňáková a Tereza Vološínová.

Pánové a chlapci: Antonín Kala, Josef Švadlenka, Václav Litoš, Petr Barabančík, Martin Kavický, Roman Šlapák, Juraj Berky, Tomáš Klein, Jan Ošťádal, Ladislav Zikmund, Patrik Vnouček, Michal Rusňák a Filip Slípka.

V dubnu budou slavit dámy: Yevgeniya Černohovzová, Jarmila Žezulková, Zdeňka Vaníčková, Marcela Bradáčová, Marie Šemberková, Anna Kinská, Naděžda Chomová, Lenka Konkusová, Blanka Sedláčková a Lenka Jelínková.

Pánové: Rudolf Štrbák, Josef Fulín, Jan Coufal, Michal Henl, Petr Burda, Silvestr Sedláček, Vojtěch Stránský, Vojtěch Novotný, Antonín Křišák, Martin Šlapák, Marcel Kolka, Jakub Kolka a Michal Roušar.

Všem ještě jednou hodně zdraví a spokojenosti.

(Pokud si nepřejete zveřejňovat svá nebo jména svých dětí, oznamte to na obecním úřadu.)

Obecní zastupitelstvo

První zasedání zastupitelstva obce v tomto roce svolal starosta 17.2.2016 do zasedací místnosti OÚ. Zasedání bylo, tak jako každé jiné veřejné. Zastupitelé schválili konečnou úpravu rozpočtu 2015 a úpravu rozpočtu 2016, vnitřní směrnici č. 1/2016 o přidělování obecních bytů do nájmu, projednali prodej obecních pozemků, žádosti o přidělení bytů a mnoho dalšího. Závěrečná diskuze, jak uvádí starosta plná výčitek a osočování, určitě nepřispěla k vážnosti zastupitelstva obce.

Celé usnesení ze zasedání si můžete přečíst na úřední desce před OÚ a na stránkách obce <http://cernousy.cz>, kde je také zveřejněn zápis ze zasedání.

Poděkování

Sešel se rok s rokem a tím odchází parta VPP. Chtěl bych touto cestou pracovníkům poděkovat za spolupráci. Myslím si, že je opět vidět kus vykonané práce. Pokračovali jsme v úpravě obecních prostor, průřez náletů, úklid v lese po těžbě dřeva, úprava hřbitova. Doufám, že nová parta bude dobrá tak, jako ta odcházející.

Děkuji, Milan Šemberk

Linka pomoci obětem kriminality a domácího násilí má číslo 116 006

Pracuje nonstop, je bezplatná a poskytuje diskrétně odborné rady.

Na telefonní linku 116 006 se může obrátit každý, kdo se cítí být obětí trestného činu, a to bez ohledu na to, zda trestný čin byl nebo nebyl oznámen. Volat mohou oběti různých forem násilí včetně násilí domácího. Pomoc na lince je určena i obětem nedbalostních trestných činů, např. dopravních nehod. Linka poskytuje okamžitou pomoc, rady a informace ženám, mužům i dětem. Volat mohou lidé i při pouhém podezření, že jsou obětí některé z forem domácího násilí, ať už fyzického, psychického, ekonomického, či sociálního, stalkingu, nebezpečných výhrůzek a podobného trestního jednání.

Na linku 116 006 mohou volat pozůstalí po obětech úmyslných i nedbalostních trestných činů, kterým linka zprostředkuje rychlou a nadstandardní pomoc Bílého kruhu bezpečí nebo nejbližší

situované kvalitní služby. Linka poskytuje pomoc také svědkům trestných činů, kteří byli událostí traumatizováni, potřebují psychickou podporu a informace o svých právech a ochraně.

Provozovatel linky Bílý kruh bezpečí věnuje výraznou pozornost prevenci kriminality a na linku mohou zavolat i lidé, kteří se odůvodněně obávají, že se mohou stát obětí trestného činu a svou situaci potřebují konzultovat.

Vznik a provoz této nové služby je realizován díky finanční podpoře Nadace Open Society Fund Praha a programu Dejme (že)nám šanci, který je financován z Norských fondů.

Více informací naleznete na webových stránkách www.linka-pomoci.cz.

Poděkování

Při mých toulkách německo – polsko – českém pohraničím, mě začal pobolívat zub. Všiml jsem si, že v Černousích mají otevřené zubní středisko. Navštívil jsem jej a požádal o preventivní zákrok. Bylo mě vyhověno a byl jsem překvapen jakou pozornost mě věnovali. Cestou dál jsem si čím dále víc uvědomoval, že v této takřka zapomenuté obci, která je věčně sužována záplavami se podařil vesnický průkopnický čin. Obec v budově nedaleko vlakového nádraží zajistila dům ve kterém je ordinace praktického a zubního lékaře. Pro nás organizované turisty platí slogan / Kdo má plnou hubu zubů – má zdravý chrup a proto to není žádný velký hňup.

Za velmi záslužný čin, zejména pro mládež, která nemusí za svými preventivními problémy spěchat do 20 km vzdáleného Frýdlantu, obci Černousy tímto vyjadřuji svoje poděkování.

Willy Effenberger, mistr turistiky - KČT

Soukromá inzerce

Otevíráme pro Vás novou rubriku „Soukromá inzerce“. Pokud chcete něco **prodat, koupit, případně vyměnit**, stačí poslat svůj inzerát na: pecoufal@seznam.cz nebo poslat SMS na tel.: 725 716 576, případně donést na OÚ a my Vám ho v následujícím vydání otiskneme.

Prodám: Kombinovaný sporák ZANUSSI.
Zcela funkční, ve velmi dobrém stavu.
Cena 1 200,- Kč

Dále prodám dvoukolku za traktor, jedna je sklápěcí,
cena dohodou.
Kontakt: 602 967 500

Prodám křovinořez zn. Homelite, staří cca 4 roky, plně funkční, cena 900,- Kč, dohoda možná.
Tel.: 725 716 576

Černouská šlápota

Koncem roku mělo pár dobrých lidí z Černous velice dobrý nápad, uspořádat novoroční šlápotu. Na Nový rok ve 14 hodin vyrazila skupina více než třiceti neturistů od hospody v Černousích na přibližně pětakilometrový výšlap, směrem na Polní Domky. Zdeněk Beran se

svým bufetovým vozem zajišťoval po celou cestu příjemné občerstvení, ochotní chalupáři nám na dvorku rozdělali oheň na opečení buřtů a počasí nám také přálo. Obešli jsme celé Polní Domky a příjemnou procházku, plnou legrace jsme ukončili za soumraku, když už jsme byli řádně promrznutí v hospodě Pod Kaštanem v Černousích. Ať už byl někdo unavený po bujaré oslavě Silvestra nebo naopak unuděný z kanape a televize, tady si určitě zlepšil náladu.

Děkujeme organizátorům a těšíme se na příští ročník.

Černouský sjezd

Už dlouhou dobu nosila Bohuška Coufalová v hlavě nápad uspořádat v naší obci sáňkovačku pro dospělé. Jenže k realizaci jejího nápadu pořád chybělo to hlavní – sníh. Když jsme se tedy konečně v lednu dočkali sněhové pokrývky, připravila medaile, uvařila punč, upekla koláč a svolala v sobotu 23. ledna všechny sáňkaře, bobaře a lyžaře na kopec za Krkoškovými k zimním radovánkám. Sešlo se nás na poprvé docela dost, většina si přinesla něco na zahřátí, Soňa Horáková nás potěšila chutnými masovými kuličkami a s rozmanitými druhy sněhových vozítek jsme neohroženě sjížděli vyznačenou sjezdovku. Samozřejmě bylo i pár hrozivě vypadajících pádů, ale připravený zdravotník Petr Velcl našťastí nemusel nikoho ošetřovat. Na sněhu jsme se pěkně vyblbli až do tmy a když nás děšť a zima vyhnaly, šli jsme se zahřát do Hospody pod Lípou do Vsi, kde jsme hezké odpoledne kladně vyhodnotili.

Černouská vařečka

V této rubrice se s námi můžete podělit o své vyzkoušené recepty ve vaření, pečení nebo míchání různých nápojů. Své recepty, které chcete uveřejnit v našem Zpravodaji posílejte na: pecoufal@seznam.cz nebo přineste na OÚ.

Na konci roku uspořádáme anketu o nejzdařilejší zveřejněný recept a výherce odměníme pěknou cenou, stejně jako tomu bylo v loňském roce.

Jablkové růžičky

Ingredience: jablka, listové těsto, skořicový cukr, moučkový cukr, marmeláda.

Příprava: jablka rozkrájíme a vyjmeme jadřince. Následně je pokrájíme na jeden až dva milimetrové plátky. Poté vyválíme listové těsto a rozkrájíme na pěticentimetrové proužky. Ty z poloviny potřeme připravenou marmeládou a zasypeme trochou skořicového cukru, na který položíme několik plátků jablek, vše pak překryjeme druhou polovinou těsta. Jednotlivé pláty těsta pak z jedné strany zavineme, aby vznikla „růžička“. Vše pak dáme na pečicí papír a vložíme na čtvrt hodiny do rozpálené trouby (200°). Upečené růžičky pak lehce zasypeme moučkovým cukrem a můžeme podávat.

Recept od Ivany Krišákové

Námořnický salát

10 dk majonézy, trochu kečupu, 1 rybí konzervu v rajské omáčce (nebo jinou), 3 vejce, 2 kyselé okurky, 1 – 2 cibule, 1 citron, sůl, pepř.

Majonézu rozmícháme s kečupem a přidáme všechny nakrájené přísady.

Recept od Vědunky Beranové

Snadný recept na tresku (....který zvládne i muž)

Ingredience: Treska, olivový olej, paprika, cibule, česnek, sůl, **pivo, žena**.

Způsob přípravy: postavíme ženu s ingrediencemi do kuchyně a zavřeme za ní dveře.

Otevřeme si pivo a za hodinu je jídlo hotové.

Je to chuťovka ... a nedá skoro žádnou práci.

Recept pro pobavení od redakce

Bába bylinářka

Vážení spoluobčané.

Čas je pro nás všechny stejně spravedlivý, všichni stárneme a na mých vrstevnících je to už znát v podobě různých onemocnění. Slýchám, že ten má vysoký tlak, ten dnu, ten cukrovku a všichni tak nějak zapomínáme a podobně.

Tak mne napadlo, že poznatky o léčivých bylinkách na to či ono mohu tímto způsobem sdělit Vám všem a nejen svým známým, u kterých jsem se setkala s kladným ohlasem.

Všichni máme zahrádky ať květinové či zeleninové a všichni se potýkáme s různými druhy plevelů, které jsou pro nás co by bylinky vzácným zdrojem vitamínů a minerálních látek. Na měsíc březen a duben jsem pro Vás připravila první obtížný plevel z našich zahrádek – nemusíte nikam do lesů, luk a strání, jen si doma trochu odplevelíte záhonek a svému zdraví prospějete.

Ivana Křišáková

Ptačinec prostřední, žabinec

Účinky rostliny:

- bohatý zdroj minerálů a vitamínů
- čistí krev, čistí organismus - detoxikace těla
- zahlenění, tuhé hleny
- hubnutí
- povzbuzuje ledviny a jejich činnost

Očista těla

Ptačinec je bohatý na **vitamin A** a hlavně na **vitamin C**, éterické oleje, slizové látky a minerály. Vedle **draslíku a kyseliny křemičité** obsahuje — kromě jiného — **zinek, fosfor, hořčík a měď**. Dá se sklízet a používat čerstvý skoro po celý rok. Hlavně na jaře **čistí tělo, zbavuje lymfu odpadních produktů látkové výměny, povzbuzuje činnost ledvin a uvolňuje tuhé hleny** z dýchacích cest. Navíc pomáhá při **hubnutí**. Ideální je čaj z čerstvé byliny. 1 malou hrst zalijte 500 ml horké vody a čaj nechte táhnout 5 minut. Získáte tím denní dávku.

Příklady užití

- **Čerstvá šťáva se užívá po lžičkách, jednu lžičku 4x denně při dně, revmatismu a kožních problémech. Na kašel a bronchitidu můžeme smíchat s medem.**
- **Obklad se dělá buď z čerstvé nati podobně jako u zvěšince, nebo z odvaru (2 lžičky sušené nati zalijeme 1/4 l studené vody, necháme 1 minutu povařit, 10 minut vyluhovat, v odvaru namáčíme plátno na obvaz). Čerstvá nat' samozřejmě působí razantněji, proto si odvar schováme spíš pro zimní období. Obklady pomáhají při kožních problémech, přikládají se nejméně na 2 hodiny, nejlépe přes noc. Při léčbě se kombinuje vnitřní a zevní léčba - šťáva léčí, obklady zmírňují svědění a podporují hojení.**
- **Nálev se připravuje v zimě ze sušené nati, 2 kávové lžičky zalijeme 1/4 l vroucí vody, necháme 15 minut vyluhovat, pijeme 2-3 šálky denně.**

Zdravá zeleň po celý rok

Po celý rok pravidelně stříhejte horních 10 cm ptačincové natě. Tyto listy jsou nejkřupavější. Čerstvě natrhané lístky přidávejte **do zeleniny, na salát, na chléb s máslem, do omelety, na rajčata**, atd. Chutí připomínají mladý hrášek nebo syrovou kukuřici.

Křehká rostlinka s nezníčitelnou životní silou

Pět až šest generací vyvede ptačinec ročně — s deseti až dvaceti tisíci semen na každou generaci a rostlinu. **Z jednoho semene tedy může ročně vzniknout až sto dvacet tisíc rostlinek. Semeno má životnost asi 60 let.** Tak dlouho dokáže odpočívat v zemi a čekat na příznivé podmínky k vyklíčení. **Někdy kvete dokonce pod sněhem a roste i v zimě, když se mírně oteplí.** Tato nezníčitelná životní síla se přenesla i na člověka, který ptačinec pojídá.

Sbor dobrovolných hasičů Ves

Vyvrcholením hasičského roku 2015 byla výroční valná hromada, která proběhla 23. ledna v Hospodě pod Lípou ve Vsi, za hojné účasti členů našeho spolku a několika hostů. Schůzi řídil dle stanoveného programu náš zkušený jednatel Alois Deschmann, který také přednesl zprávu výboru o činnosti za rok 2015. Dále si všichni vyslechli zprávu revizora účtu a návrh činnosti na rok 2016. V doplňkové volbě výboru byl zvolen jako velitel SDH Ves Ondra Šíkola, který byl již v listopadu starostou obce jmenován velitelem výjezdové jednotky. Za příkladnou a obětavou práci pro hasičské hnutí bylo oceněno osm členů čestným uznáním SDH Ves a šesti našim členům předal čestné uznání okrsku Višňová jeho starosta pan Erban. V diskuzi poděkoval pan Erban našim chlapcům za rychlou a profesionální likvidaci požáru ve Vsi na sklonku loňského roku, starosta obce pan Richter poděkoval našemu sboru za odvedenou práci a přislíbil i nadále podporu obce hasičské činnosti. Po proběhlé diskuzi bylo jednohlasně schváleno usnesení a poté jsme si mohli pochutnat na skvělém zvěřinovém guláši od Honzi Feryho. Maso na guláš nám daroval Myslivecký spolek Andělka – Ves, děkujeme.

Výbor SDH Ves.

Myslivecký spolek Andělka – Ves

Také naše druhá myslivecká zábava, kterou jsme uspořádali 20. února v Hospodě pod Lípou ve Vsi měla velký ohlas. Sál jsme opět již předem vyprodali, pobavit se přišlo více než 160 lidí. Zájem byl ale ještě větší, mnoho zájemců o vstupenky jsme museli pro naplněnou kapacitu odmítnout. Tombola byla hodně bohatá, hlavní ceny byly dva kusy černé zvěře. Stejně tak i kuchyň byla dobře připravená, po 150 porcích skvělé svíčkové, špízů a guláše se jen zaprášilo. Touto cestou bych chtěl poděkovat našim kuchařkám: Evě Štrbákové, Stáně Horákové a Ivaně Křišákové. Také chci poděkovat všem našim sponzorům, hudbě Orion a všem našim členům, kteří se na organizaci podíleli.

Za myslivecký spolek, Rudolf Štrbák, myslivecký hospodář

Černouský kvíz

Správná odpověď z minulého kvízu: Děvčátko na fotce je stále usměvavá Šárka Šemberková.

(Fotku nám sama zapůjčila – děkujeme).

Do uzávěrky tohoto vydání bylo doručeno mnoho správných odpovědí, z kterých byl vylosován výherce a tím se stává pan **xxxxxxx**, **blahopřejeme**. Poukázku na nákup zboží v hodnotě **100,- Kč** v obchodu se smíšeným zbožím paní Věry Vokurkové si může vyzvednout na OÚ.

Otázka dnešního kvízu:

Kdo je ta krásná dívka na fotce z roku 1965 ?

Své odpovědi posílejte na e-mail: pecoufal@seznam.cz nebo SMS zprávou na tel.: 725 716 576 (nezapomeňte uvést i své jméno), **můžete jí sdělit i osobně** Petru Coufalovi. Výherce, který bude vylosovaný ze správných odpovědí, získá poukázku na nákup zboží v hodnotě **100,- Kč** v obchodu se smíšeným zbožím paní Věry Vokurkové v Černousích.

TJ Sokol Víska vás srdečně zve na
MAŠKARNÍ KARNEVAL

Který se koná v sobotu 12.3.2016 od 14:00
v Kulturním domě Víska

Něco z historie

V sekci historie Vám na pokračování přepisujeme vyprávění pana Františka Pulce, ve kterém popisuje své nasazení do říšské pracovní služby v Německu za druhé světové války a následné putování domů po ukončení války.

(Vzpomínky pana Františka Pulce nám zapůjčila paní Helena Čemová – děkujeme.)

František Pulec, Ves 5, * 1.4.1927, † 13.2.2009

Pokračování minulého vydání.....

Zbývala nám ještě možnost pokusit se o útěk do hor, směrem na západ k Američanům.

Naše skupina čítala zhruba 30 – 40 lidí. Podařilo se nám nepozorovaně vyklouznout z obklíčení. Tak jsme se dostali za Vídeň a postupovali v lesích a po horských hřebenech k západu. Takto jsme se toulali šest dní bez jídla, jen jsme pili vodu z horských bystřin. Své zbraně, včetně pancéřových pěstí jsme nesli s sebou pro případ, že bychom se srazili s někým, kdo by nám chtěl bránit v cestě na západ. Stoupali jsme hlavně v noci, protože v údolích postupovala ruská vojska. Protože Rusové šli po silnici a vůbec po lepších cestách než my, stalo se, že nás brzo předešli a nám nezbyvalo než zahodit zbraně. S jedním kolegou jsme se dohodli, že půjdeme do hájovny, která stála před námi v lese. Ostatní pokračovali neznámou cestou dál. V hájovně ná řecli, že můžeme beze všeho zůstat jako lesní dělníci. Přinesli nám civilní oblek a dali najíst. Po krátké době přijelo vojenské nákladní auto s ruskými vojáky a zastavilo u hájenky. Naštěstí se po nikom nesháněli a brzy zase odjeli. Majitel hájenky nám však řekl, že se nemůžeme u nich dále zdržovat, protože by to ohrozilo jejich bezpečnost. Poradil nám, abychom dál postupovali přímo po silnicích, s tím, že se nám nemůže nic stát.

Kus cesty to tak opravdu šlo. Až najednou se proti nám postavil ruský voják. Už jsme mysleli, že to máme spočítané. On nás však zastavil, vzal nám z kapsy u kabátu plnicí pero a přístroj a víc si nás nevšímal. My jsme pokračovali v cestě dál s nadějí, že dojdeme k Američanům. Po krátké době jsme potkali civilistu a ten nám oznámil, že není možné se dostat dál na západ, protože je tam fronta a Rusové nikoho z civilistů dál nepouštějí. Bízko silnice na návrší jsme spatřili chatu a zašli tam v domění, že tam budou lidé. Chata byla plná žen, které se tam schovávaly ze strachu před ruskými vojáky. Daly nám polévku a poradily, že je lepší jít na Vídeň a sehnat u nějakého sedláka práci. Poslechli jsme a šli zpátky v domění, že takové místo najdeme. Situace však byla taková, že zemědělci neměli ani dobytek ani kozy, protože armáda jim vzala obojí a nemohli nikoho zaměstnat.

Už se začalo stmívat, když v jedné vesnici nás zadržela dvoučlenná ruská hlídka. V tom okamžiku jsme mysleli, že je všemu konec. Vzali nás s sebou a odvedli do pekárny, která byla obsazena ruskou armádou. Sloužila k zásobování ruských jednotek chlebem. Naši totožnost jsme jim vysvětlili tak, že jsme cizí dělníci a vracíme se do ČSR. Tak nám dali dosyta najíst chleba a polévky, což nám po tolikadnech hladu přišlo velmi vhod. Pak nás zaměstnali jako dělníky. Prosévání jsme mouku a pomáhali péct ruský chléb ve formách. Tak jsem poprvé viděl ruskou výrobu chleba. Těsto se zadělalo ve velkých neckách a v řídkém stavu se odlilo do plechových forem, v nichž se pak peklo. Polovina řídkého těsta se nechávala v neckách jako kvasna na další várku. Tím se výroba chleba velmi urychlila. Takto upečený chléb byl vlhký a těžký a ani nemusel být namazaný, ale o hladu lezl do krku dobře. Jinak jsme si tam žili velmi dobře a spali jsme ve vedlejší domě v peřinách. Nikdo si nás nevšímal, ba naopak nás přemlouvali, abychom jeli s jejich pekárnou dál za postupující frontou, že vojna bude stejně brzy „kaput“. My jsme však namítali, že chceme raději domů a tak nás jednoho dne ráno pustili, dali nám chleba na cestu a my šli dál do Vídně. Až později se ukázalo, jaká to byla osudná chyba, že jsme nezůstali v pekárně až do úplného skončení vojenských akcí. Stačilo tam vydržet ještě měsíc a nemuseli jsme zažít tři roky zajetí v Rusku.

Dozvěděli jsme se, že u Bratislavy je přechod do ČSR. Do Vídně jsme došli k večeru, tam jsme také hledali nocleh, ale lidé nás odmítali s poznámkou, že je to zakázáno pod trestem smrti. Ve městě vládlo stanné právo a už se blížila hodina, kdy nikdo nesměl být na ulici a my stále bloudili městem a nevěděli kam jít. Až nám jeden stařec poradil, že nedaleko jsou zahrady s altánky, kde bylo možné se ukrýt. Tam jsme zašli a přenocovali venku, neboť domky byly zamčené. Krátce po tom, co jsme se ubytovali pod širým nebem, začala po všech ulicích jezdit obrněná hlídkující vozidla, která jezdila celou noc.

Druhého dne ráno jsme šli městem, kde ještě místy hořelo a všude byly plakáty s ruskými a německými nápisy: „Vloupání a drancování zakázáno pod trestem smrti“. Přes tento zákaz jsme viděli v jednom obchodním domě ruské důstojníky, jak vyklízejí zboží. Zašli jsme tam a já se jich zeptal, jestli bychom mohli dostat několik kusů oděvu pro naši potřebu. Vysvětlil jsem, že máme staré věci, že jdeme domů z práce z Rakouska a potřebujeme se trochu obléknout. Na to mi odpověděl jeden důstojník „dávaj“, vzal nás dovnitř obchodu a mohli jsme se obléknout od shora až dolů novým šatstvem. Poděkovali jsme a pokračovali dál.

Ve městě se ještě uklízely lidské a koňské mrtvoly a odstraňovaly se trosky domů po pouličních bojích. Při vybírání šatstva v obchodním domě jsme se přece jen poněkud zdrželi a tím jsme se dostali jen kousek za Vídeň do Schwechat. Tam jsme si opět museli najít místo na spaní pod širým nebem, protože i tam vládlo stanné právo a bylo potřeba se k večeru včas uklidit. Druhý den ráno jsme pokračovali směrem na Bratislavu. Přišli jsme do vesnice Fischamend, kde nám lidé řekli, že hraniční přechod u Bratislavy je přísně střežen Rudou armádou a ti, kteří nemají doklady, jsou odvezeni pryč neznámo kam. Přenocovali jsme v opuštěné zemědělské budově, přímo u hlavní silnice. Pro případ noční kontroly jsme se chtěli vymlít na bolavé nohy a únavu. V této budově jsme tábořili asi 12 dní. Pekli jsme si bramboráky a chodili do blízkého obchodu, který zůstal bez majitele, pro nejnnutnější věci. Po výpadové silnici z Vídně vozili Rusové neustále na nákladních autech válečnou kořist nepřeborného sortimentu. Co se jim nelíbilo, házeli cestou z aut dolů. Dozvěděli jsme se, že fronta je již za Lincem a že tamtudy je možno jít přes hranici do Československa. Napekli jsme si hodně bramboráků do zásoby a dali se opět na cestu do Vídně, tou samou cestou, jak jsme přišli. Kdosi nám poradil, že si musíme cestu naplánovat tak, abychom do Vídně dorazili nikoliv ráno ale odpoledne. Ráno totiž Rusové sbírali veškeré pracovní síly na obnovu a úklid měst.

Ve Vídni v parku nám řekl jeden stařec, že není možno jít na Linec, ale na Znojmo. To že je jediná možnost, jak se dostat do Čech. Také nám řekl, že musíme jít přes jediný zachovaný most, abychom se dostali na druhý břeh Dunaje. Ale že, právě tento jediný most je přísně střežen a kontrolován Rudou armádou. Proto jsme museli využít většího návalu lidí přes most, v tomto případě pracovní čety. To se nám také podařilo, když Rusové právě přivedli pracovní četu z druhého konce mostu na naši stranu, kde jsme čekali na příležitost. Přidali jsme do kroku a radovali se, že se nám podařilo je přelstít. Ale když jsme se dostali do středu mostu, zjistili jsme s úžasem, že na druhé straně mostu je také hlídka, ale žádný nával. Okamžitě jsme se rozhodli, že slezeme po pilíři dolů pod most a na břeh řeky. Šli jsme po břehu řeky proti proudu několik set metrů. Pak jsme vylezli na břehový násyp, kde byly zahrady a altánky, a tam jsme přenocovali.

Pokračování příště

VELIKONOCE V MUZEU

26.3.2016 od 13:00 do 16:00 v Regionálním muzeu Višňová

Velikonočně vyzdobený interiér muzea.

Muzeum je v dalších dnech přístupné po předchozí dohodě - telefonické, e-mailové.

Kontakty: e-mail: muzeum.visnova@seznam.cz

tel.: + 420 482 348 005, + 420 723 505 564, + 420 721 314 676

Kurz drátkování a Velikonoce v muzeu pro Vás připravilo

Regionální muzeum Višňová

www.facebook.com/muzeum.visnova

KURZ DRÁTKOVÁNÍ I.

TÉMA VELIKONOCE

25.3.2016 od 17:00 v zasedací místnosti OÚ Višňová

Cena kurzu: 50,- Kč (cenou kurzu se rozumí základní potřeby pro drátkování - 2 umělá vajíčka, korálky, drátky šíře 0,3mm a 0,6mm). Tyto potřeby pro drátkování si můžete obstarat i sami, drátkovat vajíčko se budeme učit nejprve na umělém vajíčku. Vhodný drátek je měděný šíře 0,3mm a na velikonoční ozdoby využijete drátek šíře 0,6 mm (pro začátek Vám ale také postačí včelařský drátek). Na výrobu velikonočních ozdob si můžete donést své vlastní korálky.

S sebou: vyfouknuté vajíčko, kleštičky (je možné nechat kleštičky kolovat, pohodlnější ale bude, když si přinesete vlastní)

Vzpomínáte?

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ VES

VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

Hasičskou velikonoční zábavu

v sobotu 26. března v restauraci Pod Lípou ve Vsi

od 20:30 hodin, hrát bude TORZO

tanec, pití, jídlo, tombola, pěkná zábava

Vše jen za 80,- Kč

UDÁLOST MĚSÍCE

PŘÍJEZD KRAKONOŠE

V sobotu 19. března se v Harrachově od 10 hodin uskuteční již 70. ročník setkání s Krakonošem. Návštěvníci uvidí nejen samotného pána hor, ale také mnoho dalších roztodivných bytostí. Na všechny čeká bohatý kulturní program s velkým množstvím soutěží a atrakcí pro celou rodinu. Vstup zdarma.

Jubilejní ročník tradiční harrachovské události se ponese v duchu jedné velké smutné změny. Dlouholetý představitel Krakonoše, Michael Beneš, totiž v loňském roce náhle zemřel. Vítat jaro tak přijede nový Krakonoš, František Veverka. Ani v jeho družině ale nebude chybět Krakonošova policie, hrabata Harrachova, čerti, mažoretky, vážení sousedé z Jizerských hor, víla Izerína a duch Muhu, velbloud a mnoho dalších zajímavých stvoření. K vidění bude také exhibice lyžníků, čertova kovářská dílna, hod sekýrou o medovník, ukázky tradičních krkonošských řemesel nebo Krakonošova losovačka o hodnotné ceny. Krakonošův průvod bude odcházet od křižovatky u hotelu Karolína a s krátkými přestávkami u hasičů a v pekárně u Vokřínků doputuje až do cíle konání odpoledního programu, ke stadionu za pensionem Tesla.

Tam se Krakonoš pozdraví se všemi příchozími a společně budou poslouchat hudbu všemožných žánrů – dechovku Táboranku, folkovou a lidovou hudbu v podání skupiny Marta a Rasputin nebo rock'n'rollový revival kapely The Vintage Band. Divákům se představí také folklórní soubor Špindleráček, loutkové divadlo Kozlík, Mužoreti z Hořic nebo jilemničtí skauti s ukázkou pletení velikonočních pomlázek. Připraveny budou také ukázky šermířského souboje a ohňová show, děti si budou moci vyzkoušet střelení z luku a kuše nebo si obléci rytířské brnění. Návštěvníci se mohou těšit také na bohatou nabídku občerstvení, šperků, dřevěných hraček nebo keramiky. ←

Více informací na www.harrachov.cz

Text: Petr Vondřích

Foto: Daniel Hloušek

NA KRAJI

EUROREGION TOUR

Ve dnech 17.–19. března pořádá Liberecký kraj na výstavišti Eurocentrum v Jablonci nad Nisou již 16. ročník veletrhu cestovního ruchu Euroregion Tour. Letošní veletrh, který opět představí komplexní turistickou nabídku krajů, regionů, měst a obcí České republiky i sousedních států, bude tematicky zaměřen na filmovou turistiku. Pro veřejnost bude otevřeno v pátek a v sobotu 18.–19. března, zatímco čtvrtek 17. března bude vyhrazen odborníkům. Návštěvníci se mohou těšit také na bohatý kulturní program, promítání filmů, ochutnávky, řemeslníky a prodejce regionálních produktů, zábavu pro děti i dospělé.

VYŠLA KNIHA PŘÍRODNÍCH POKLADŮ KRAJE

Liberecký kraj vydal obrazovou publikaci „Maloplošná chráněná území Libereckého kraje“, ve které přináší stručný popis a mnoho fotografií všech přírodních rezervací i památek regionu. Nechybí ani obrázky vzácných živočichů a rostlin, které se v těchto chráněných územích vyskytují. Součástí knihy je i velkoformátová mapa. Celou publikaci si můžete prohlédnout v digitální verzi na internetových stránkách kraje.

CENA EUROREGIONU NISA

Nejhodnotnější přeshraniční partnerství, nejlepší studentské práce a tři významné osobnosti ocenila v osmé Ceně Euroregionu Nisa devítičlenná mezinárodní porota. Za českou stranu získalo prvenství partnerství města Frýdlant a města Świeradów Zdrój, a to v kategorii nejlepší přeshraniční spolupráce v oblasti rozvoje společného prázdninového regionu. První místo v kategorii nejlepší přeshraniční komunální spolupráce získalo vzájemné partnerství obcí Jezów Sudecki, Vierkirchen a Paseky nad Jizerou. Cenu pro osobnost s významným přínosem pro přeshraniční spolupráci získala Stanislava Riegerová z Českého statistického úřadu v Liberci.

VYZNAMENÁNÍ PRO DOBROVOLNÉ HASIČE

Martin Bartoníček a Petr Prokop, velitelé jednotek dobrovolných hasičů z Turnova a Malé Skály, převzali z rukou hejtmana Martina Půty záslužné medaile IZS Libereckého kraje II. stupně za své osobní nasazení při likvidaci požáru v areálu společnosti Agba v Turnově. „Tento požár byl jednou z největších mimořádných událostí v našem kraji posledních mnoha měsíců. Bez nasazení členů jednotek dobrovolných hasičů by profesionálové zvládali požár jen obtížně,“ uvedl Půta.

Liberecký kraj se stal co do počtu získaných medailí nejúspěšnější výpravou na Hrách VII. zimní olympiády dětí a mládeže ČR 2016. Velkou zásluhu na tom měla i dvanáctiletá Nela Půbalová z Dukly Liberec, která získala hned tři zlaté medaile v běhu na lyžích. Foto: www.olympic.cz

KRAJSKÁ OMBUDSMANKA PORADÍ SENIORŮM

Senioři v našem kraji se mohou nově se svými problémy obracet na krajského poradce. Radit jim bude Lenka Kadlecová, náměstkyně hejtmana pro sociální věci. Fungovat bude podobně jako ombudsmanka a k dispozici bude dvakrát měsíčně, vždy první a třetí pondělí v měsíci, pokaždé mezi 13. a 16. hodinou. Náměstkyně poskytne nejenom osobní poradenství, např. v případech, kdy se senior ocitne v neočekávané nebo v tíživé životní situaci, ale i zájemcům, kteří se nedokážou zorientovat jak v nabízené škále sociálních služeb, tak v informacích, na co vše mají ze zákona nárok.

KRAJ PŘIPRAVUJE OPRAVY SILNIC ZA DALŠÍCH 500 MIL. KORUN

I přesto, že v loňském roce vydal Liberecký kraj na obnovu své silniční sítě rekordních 1,1 mld. Kč, bude i nadále usilovně pracovat na zlepšování jejího stavu. Rekonstrukce se tak dočkají například silnice na Benecku, Skalka–Blíževedly, Pihel – Skalce u České Lípy, Dobranov–Písečná, Zásada–Držkov, Zásada–Loužnice, Josefův Důl, Troskovice (Krčák, Vidlák), Borek–Troskovice, Prysk, Chrastava – Liberecká ulice, Horka u Staré Paky, Kunratice, Zlatá Olešnice, Světlá pod Ještědem nebo Postřelná.

NAVRHNĚTE OSOBNOSTI NA POCTY HEJTMANA

Občané mohou opět navrhnout osobnosti k udělení Pocty hejtmana Libereckého kraje, a to do 30. června 2016. Pocta hejtmana je každoročně udělována osobnostem, které se svým celoživotním dílem nebo významným skutkem zasloužily o dobré jméno našeho kraje. Podrobné informace včetně formuláře, který je třeba vyplnit, najdete na internetových stránkách kraje. ←

Více informací na www.kraj-lbc.cz/aktuality

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ

K VĚCI

Čím si myslíte, že je Liberecký kraj pro turisty nejzajímavější a co naopak mu chybí nebo by měl zlepšit?

LENKA KADLECOVÁ (ČSSD)

Náš kraj je přímo nabitý turistickými lákadly. Od památek přes lokality vhodné pro pěší i cyklistické výlety, od krásných míst ke koupání, velké množství příležitostí pro běžecké či sjezdové lyžování až po bohatou nabídku kulturního vyžití. Jen mám stále pocit, že se úplně nedaří náš skvělý region „prodat“.

KATEŘINA KLIKAROVÁ (KŠČM)

Náš kraj je ideální v tom, že nabízí vyžití jak sportovně, tak kulturně založeným turistům. Hradý, zámky, hory, rybníky, přehrady i spoustu kulturních institucí – to vše zde máme, stačí si jen vybrat. Negativum spatřuji především v nekvalitních silnicích a určitě chybí i přímé vlakové spojení s Prahou.

VLADIMÍR RICHTER (ODS)

Liberecký kraj je jedním z nejatraktivnějších v celém Česku. Máme část Krkonoš, Jizerské hory, Český ráj, Máchovo jezero s jeho malebným okolím. Myslím, že celkově je nutné zlepšit infrastrukturu – silnice, záchytná parkoviště i modernizovat železnici.

IVANA HUJEROVÁ (PRO LK)

Každý ze čtyř turistických regionů má co nabídnout, těžko vybrat to nejzajímavější. Velké rezervy máme, podle mého názoru, v doprovodných službách a nabídce uceleného programu pro vícedenní pobyty.

HANA MAIEROVÁ (SLK)

Náš kraj je ojedinělý koncentrací přírodních a kulturních zajímavostí. Vedle hradů a zámků je tu unikátní Ještěd. Nabídka letních i zimních sportovních aktivit je nebyvale různorodá. Nedostatky jsou však stále v kvalitě infrastruktury (např. cyklotrasy) i služeb, což je ale celorepublikový problém.

ZUZANA KOCUMOVÁ (ZPLK)

Máme zde vše, co lze nabídnout – hory, přehradu, skalní města, hradý, zámky... Je jen škoda, že mnoho peněz, které mohly zlepšit stav již existujících, ale chátrajících památek, bylo v minulosti využito často na nesmyslné projekty. ←

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na www.kraj-lbc.cz/zastupitelstvo

1

OSOBNOST KRAJE

ALEŠ JALUŠKA

Absolvoval čtyři himalájské expedice a jeden z nejobávanějších horolezeckých výstupů vůbec – legendární severní stěnu alpské hory Eiger. Slavným horolezcem se však Aleš Jaluška (68) přesto nestal. Lidé ho totiž znají především jako kněze Církve československé husitské v Držkově a Lomnici nad Popelkou, a také jako dlouholetého kaplana věznice ve Valdicích. V roce 2013 obdržel Poctu hejtmana za celoživotní přínos v oblasti charitativní činnosti, pomoci znevýhodněným a handicapovaným.

Když jsem začal objevovat, co všechno máte za sebou, nestačil jsem vycházet z údivu. Něco takového bych já a myslím, že ani většina ostatních lidí, od kněze nikdy nečekal.

Na to ale já jsem už dávno zvyklý. Když jsem v roce 1973 přišel do Držkova, tamní lidé nechťeli věřit, že jsem jejich nový farář. Někdo si nemohl zvyknout na to vousaté indviduum, které se po jejich vesnici pohybuje v džínách a orvaném svetru horské služby. Takže jsem první tři roky nosil radši svůj jmenovací dekret neustále s sebou. Měl jsem ale také obrovské štěstí, že se za mě tehdy celou svou autoritou postavil můj předchůdce, Vladimír Hnízdo, který tam měl obrovskou úctu a respekt. Říkal: „To je jeho doba. Já té době nerozumím, ale to je v pořádku, protože stejně tak on zase nerozumí té mé. Teď je ale jeho doba a dělá to dobře“.

Jak jste se jako rodilý Pražák dostal až do Držkova?

Za trest. Obvinili mě z konspirativní činnosti proti státu, což vzápětí sama vyšetřovací komise popřela, ale i tak mi zůstal zákaz působit ve městech nad 10 000 obyvatel.

Takže jsem byl nejdřív nezaměstnaný, potom jsem dělal metaře a pak mě poslali do Držkova. A to bylo to nejlepší, co mě mohlo potkat.

To jste si tehdy myslel taky?

V podstatě ano. Protože jsem šel do svých milovaných Jizerek, které jsem velmi dobře znal. Moje maminka je totiž z Rejdic a v Příchovicích máme rodovou chalupu. Jezdil jsem tam už jako malý kluk s bráchou a Jizerky jsme prolezli křížem krážem.

Takže jste se vlastně vracel do svého druhého domova...

Vracel jsem se do místa svému srdci milému. Druhým domovem se to pro mě stalo až ve chvíli, když mě tamní lidé vzali mezi sebe. Když mě přestali brát jako faráře a byl jsem pro ně prostě Aleš. Když jsem se mohl jen tak na skok zastavit u nich doma a poslouchat ty neskuutečně krásné historky o pytlácích a pašerácích nebo se dozvědět, jak se dělají brajnkvary (*likér z naložených bylin, plodů ve vodce – pozn. red.*). Pokaždé, když jsem potom přišel domů, jsem si to všechno poctivě zapsal – je z toho devět a půl hustě popsaných sešitů. Tehdy jsem začal přicházet na to, že je to tam pro mě víc než domov. Že je to místo mého srdce. Něco co mi nemůžou vypálit, vybombardovat, vykrást. To odejde teprve, až umřu.

Češi patří k nejméně věřícím národům na světě. Čím si myslíte, že to je?

A jste si jist, že jsou to opravdu nevěřící? Nejsou to náhodou jen lidé, kteří se nehlásí k žádné církvi? Troufám si tvrdit, že i u nás většina lidí v něco věří. V nějaké transcendentálno, nehmotno, nějaký přesah člověka,

- 1 | Aleš Jaluška se nejprve vyučil jako elektrikář, potom se přihlásil na vojenskou školu, odkud ale předčasně odešel, aby nakonec vystudoval Husitskou teologickou fakultu Univerzity Karlovy. Foto: Petr Vondřich
- 2 | S Josefem Klímou při předávání Pocty hejtmana. Známy reportér představil oceněného Aleše Jalušku originálním proslovem. Foto: Liberecký kraj
- 3 | Při bohoslužbě na symbolickém hřbitově horolezců v Hruboskalsku – Aleš Jaluška je zde slouží pravidelně každý Štědrý den již od roku 1970. Foto: Martin Veselý

2

3

akorát tomu neříkají náboženství. Velmi často potkávám lidi, kteří nejsou v žádné církvi, ale jsou hluboce a poctivě věřící, akorát v něco, co si pojmenují sami pro sebe a co vypadá úplně jinak, než jak to definuje dogma jakékoli církve. A taky jsem narazil na lidi, kteří byli v nějaké církvi a víry v nich přitom bylo jako v žumpě medu. Takže se vždýcky ptám: A čím jsi to změřil, že jsi nevěřící? Vyšly ti mínusové hodnoty? Měřil jsi to na litry, kila, nebo na metráky? Máš nějaký vírameť? To mě vždy pobaví.

V roce 1989 jste se stal kaplanem v jedné z našich nejtěžších věznic, ve Valdicích. Na to by drtivá většina lidí nikdy nesebrala odvahu. Co vás přimělo k tak rázné změně?

U mě se ale nic nezměnilo – stále jsem byl knězem. Jen už to nebylo na horách v Držkově, ale u vězňů ve Valdicích. A na obou místech jsem se snažil o to samé – rozumět a vnímat své farníky. Spousta lidí nechápala, jak je možné, když jsem v těch Valdicích čtyřicet hodin týdně, že ještě dokážu mít radost z první rozkvetlé pampeřličky. Ale jak říkal slavný rakouský neurolog a psychiatr Viktor Frankl: Na každém bodě je něco krásného, a jestli to nevidíš, je problém v tobě. Tak se zastav a zůstaň stát na tom místě tak dlouho, dokud tu krásu nenajdeš. Frankl se to naučil v koncentráku. ←

Text: Petr Vondřich

1

KRAJEM

HARRACHOV

Pokud se vám při vyslovení slova Harrachov jako úplně první vybaví sklárna a minipivovar [Novosad & syn](#) nebo [Mumlavské vodopády](#), chybu neuděláte, ale správná odpověď je skoky na lyžích. Kolem skokanských můstků na [Čertáku](#) se totiž v Harrachově odehrávalo a odehrává vždy to nejpodstatnější. Zvlášť kolem toho největšího, mamutího, na který jsou místní právem pyšní. A měli bychom být i my, protože podobně velkých můstků je totiž na světě jen pět. Na co už ale tak hrdí být nemůžeme, je to, že ten harrachovský jako jediný stále ještě čeká na modernizaci. Domov hned tří světových rekordmanů ([Hans Lahr](#), [Dalibor Motejlek](#), [Pavel Ploc](#)) by si to rozhodně zasloužil. Na bubnu mamutího můstku začínal svou úspěšnou mezinárodní kariéru i další harrachovský rodák, rychlostní sjezdař [Radek Čermák](#), který už dokázal jet na lyžích závrtnou rychlostí 243 km/h (!). Extrémní výkony jsou na stejném místě, ale v opačném směru, k vidění i v létě, kdy se zde koná běžecký závod do vrchu [Red Bull 400](#). Přibližně ve stejnou dobu, jen o něco níž, na dojezdové ploše, se pořádá hudební festival [Keltská noc](#). Stále je to ale dost vysoko na to, aby šlo o festival s nejlepším výhledem. Spousta zajímavých věcí na vás ale čeká i úplně dole. Hned u stanice lanovky je to moderní restaurace a apres-ski bar [Stone](#). Pokud dáváte přednost něčemu tradičnějšímu, určitě zajděte do protější pivnice [U Krtka](#), kde na vás čeká nejen široko daleko

vyhlášená dršťková polévka, ale také spousta poučných historek od místních štamgastů. Osvědčenou klasiku v podobě vynikajícího domácího pečiva můžete očekávat i přes ulici, v pekařství U Vokřínků. Dobré jídlo a pití objevíte v Harrachově ale i mimo areál skokanských můstků. Zkusit můžete třeba restauraci [Za Pecí](#), která se specializuje na grilovaná jídla, tradiční [Roubenku](#) nebo stylovou [Terassu](#). Při návštěvě té poslední jmenované si určitě všimnete obrovského sousedního areálu, do kterého ale není přes vzrostlé stromy a masivní dřevěný plot vůbec vidět. Jedná se o bývalou rezidenci lékaře a mecenáše [Rudolfa Jedličky](#), zakladatele Jedličkova ústavu, kterou od roku 1945 využívá stát jako rekreační zařízení pro poslance a senátory. Nejedná se přitom o jediné pečlivě strážené harrachovské tajemství – v roce 1963 v hotelu [Bílý Hořec](#) tři týdny pobýval budoucí prezident Václav Havel, aby zde v klidu mohl napsat svou slavnou divadelní hru [Zahradní slavnost](#). Tajemství na vás čeká i v lese pod Bílým vrchem. Ale jen z výšky a pouze brzy na jaře nebo na podzim – v roce 1928 tam při příležitosti desátých oslav založení republiky lesníci vysázeli [modřiny do tvaru čísla 10](#). A další velké lesní dobrodružství je na dohled – v okolí Hřebínku a bývalé rybárny se totiž plánuje stavba nové tratě populárního [Singltreku](#). ←

Text: Petr Vondřích

- 1 | Skokanské můstky patří k panoramatu Harrachova neodmyslitelně už téměř sto let. První byl na úpatí Čertovy hory postaven již v roce 1920. Foto: Lukáš Hladík
- 2 | Kromě českého rekordu v rychlostním lyžování je Radek „Raketa“ Čermák také držitelem světového rekordu v jízdě na běžkách, kdy dokázal jet rychlostí téměř 146 km/h. Foto: archiv Radka Čermáka
- 3 | Jan Denke, majitel vyhlášené harrachovské pivnice U Krtka. Foto: Petr Vondřích
- 4 | Nedávno otevřenou moderní restauraci a apres-ski bar Stone najdete hned u spodní stanice lanové dráhy na Čertovu Horu. Foto: archiv Sportovního areálu Harrachov
- 5 | Pekařna U Vokřínků má pro vás přichystáno vždy čerstvé a křupavé pečivo. Foto: Petr Vondřích

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČ 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelských klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedou je Petr Vondřích. Redakce: media@kraj-lbc.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 03/2016 vyšlo 1. března 2016, uzávěrka byla 15. února 2016.

magazin.kraj-lbc.cz www.facebook.com/krajlk

Liberecký kraj